

**Trou-krans van coren-bloemen, gestrengelt op
de echt-vergaderingh van sr. Johannes Cone,
met de eerbare deught-rijcke juffr. Elisabet de
Corne**

**'t samen gehuwt binnen Leyden, op den 5. van
srockelmaent 1664**

bron

Trou-krans van coren-bloemen, gestrengelt op de echt-vergaderingh van sr. Johannes Cone, met de eerbare deught-rijcke juffr. Elisabet de Corne. Severyn Matthysz., Leiden 1664.

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_con002cone01_01/colofon.htm

© 2005 dbnl

Trou-krans van COREN-BLOEMEN

Gestrengelt op de Echt-vergaderingh van S^r. Johannes Cone, Met de Eerbare Deughtrijcke J^{uffr.} Elisabeth de Corne.

NU d'over felle vorst en bitse winter-vlagen,
 Noch sture hagel-buy so hevich 't lant niet plagen;
 Gelijck men menich-werf voor desen heeft bespeurt.
 Sal 't ongeraden sijn dat 't jeugdigh menschdom treurt
 Sprack *Cypris*, door de kouw; dus heeft sy raedt genomen
 Om met een blaeckend vuer in Nederlandt te komen,
 Haer dert'le soon belast, dat hy in aller ijl
 Sijn streng gespannen boogh souw wap'nen met een pijl;
 Om in het *Rijnlans-hoof*t twee Zieltjes door te grieven.
 Fluckx was die schalck gereet, om 't moederlijck believe
 Geswindt de Hant te bien, en daelde uyt haer throon
 In *Rijn-stads pronck-straet* die door luyster spandt de kroon,
 Hier liet hy voorts sijn pees de vlugge flits ontsnappen
 Die CORNES boesem quest; toen ging hy derwaerts stappen
 Daer CONE sich onthielt, en schoot hem oock in 't hart:
 So ras hy dese twee in liefde hadt verwardt,
 Is hy van stonden aen ten Hemel opgestegen
 Maer CONE vond sijn Ziel van alle hulp verlegen
 Sijn breyn met ongeneugt, sijn borst met vier vermast,
 De wanlust had de bloem sijns levens over-rast;
 Tot dat hy onverwacht de lely witte Kaecken
 Waer op de purp'pre roos als aen dedoorne staecken

Op 'theerlijckst stond ten toon sach van ELISABET;
 Doen wierd sijn vlamvend-ooch op sulck een doel gewet;
 Doen liet hy handeling van stof en and're waren
 En ganslijck sijn beroep voor weynich weecken varen,
 En wouw sijn soet gevley, sijn kusjes, sijn gelonck
 Aen menschen vlees besteen, dat hem dees rampspoet schonck,
 En door wiens hulp alleen al d'onlust moest beswijcken;
 Dus ylt *hy haer* te moet die cierlijck sat te prycken
 In t'eerbare maegden-rot, en booch sich voor *haer* neer.
 Sy stondt bedwelmdt, en sprack: hoe dus bedroeft mijn *Heer*?
 Schept moet: indien mijn gunst u quelling yet kan stillen,
 Sal ick u hulpsaem sijn, t'is raed'loos te verspillen
 Door prangend hartewee het bloeyssel van u jeugt.
 Dit was het rechte woort waer door hy wierd verheugt
 Min-rycke *Bruydegom*; dus gingt ghy haer betonen
 Wat dat uw' oochmerck was; doen badt sy wilt verschonon
 Myn onbedachte re'en, want prangt u dese pijn,
 Kan ick door dese hulp u meesteres niet sijn.
 (En echter was haer siel belaeen met minne-voncken)
 Ghy sloegt de weergalm toen, door u is my geschoncken
 Dees duldelose smert, en so ghy door u min
 Myn suyv're liefde loont streckt blydtschap mijn gewin.
 Met dit en meer gesmeeck hebt ghy u *lief* bestreden,
 Tot dat sy overmandt door bidden heeft beleden,
 Hoe dat ter selver uer als ghy dit werck begondt
 Oock *Cypriotes wicht* haer hart-aer hadt gewondt.
 Flux wierdt het wee verdelgt, de veynsery verbannen,
 Tot onderlinge trouw' uw' harten t'saem gespannen,
 Elkander hulp belooft, en met een stalen eedt
 Uw trouw-Verbondt versterckt, om nae-berouw en leedt
 Uyt beyder Siels-versoeck voor eeuwig te doen ruymen.
 Nu is u wensch, vervult, (schoon nydt leydt op haer luymen)
 Dat ghy dit rijcke COORN waer uyt de fierheynt stroomt
 Voor u verwerven soudt, dat nu uw' hoop betoomt

En u in waerheyt nu de vruchtbaerheyt doet smaecken
Waerdoor u Ziel voor dees' nae dit gewoon te haecken
Van vrees ontkerckert wert, en weeld' voor druck geniet
Den hemel die gewilt heeft dat dees' Echt geschiet
Wil vorder beyd' uw' kruijn met sael'ge dauw besproejen.
So sal de sege-bron staegh door u stammen vloejen;
So baert u Gemalin haer kroost in overvloet;
Als een gesegendt landt dat schone vruchten voed.
Houdt maer de heyl'ge wet van Godt altijs voor oogen
Laet nimmer u gemoedt tot waensucht sijn bewogen
So wert uyt haer geteelt als uyt'ELISABET
Een Rey van Kinderen die snoodheyt noyt besmet.

Aen de selfde.

*J uycht vol van vrolijckheit al wie hier sijt verschenen;
 O ns Bruylofs-Feest ver-eycht geen laffe treuricheyt.
 H anthavent al gelijk de vreucht, verbant het wenen.
 A en CONE is een COORN vol schoonheit toebereyt:
 N ae dat hy sonder eyndt dit socht aen sich te trecken,
 N ae dat hy menichmael haer vleyde door gebeen:
 E er kond hy in dat COORN sijn brandent Hart niet decken,
 S choon dat hy onvermoeyt haer toonde sijn geweene.*

*C rackelen kan men door 't verloop van tyden slechten,
 O nwinb're steden sijn vermeestert door de tijt.
 N oyt wouw' de fiere Bruyt aen CONES CONEN hechten
 E LISABETH kust nu tot dat het nachtje stuyt,*

*E erst moest de Bruydegom om 't Bruydjes liefde smeecken,
 L angmoedigheit stont staegh aen sijne rechter-hand
 I ndien haer veynserye sijn beed' quam tegensprecken,
 (S choon dat sy in haer Hert na Minnen watertand')
 A enveerde hy geswindt een ander raedt in 't vryen
 B rack door sijn taey gedult haer strafheytzelen door
 E n dwongh haer sijn trouw te stellen haet ter sy'en:
 T ot sy door re'en vermorwt sijn wenschen gaf gehoor.
 H y streelde haer voor dees, nu komt sy hem te streelen*

*D oorboort sijn ed'le Ziel door 't lieflijck stralend' ooch
 E er dat de gulde Son sijn Roßen in Garelen*

*C an negen maenden slaen door 's Hemels starrebooch
 O ntfangh de Bruygom uyt sijn COORN Coren-ayren
 R echt swevende naer hem, of naer haer moeders beeld
 N u wensch ick nimmer God u vruchtbaer heyl wil sparen,
 E n ghy een groot getal van schoone Kinders teelt.*

Voyse: Adieu Madam Elisabet, &c.

1.
 CUpidoos vuer blaectt over al,
 Waer sich een maecht onthout;
 Dit toont ons Bruyt, wien t'ongeval
 Van d'eensaemheytt berout
 Waerom sy haer
 Voegt tot een paer
 Met CONE door de trouw
 Die al syn lust
 Met blydschap blust
 Nu CORNE wort sijn vrouw

2.
 Hoe souden wy nu treurich sijn?
 Het bruylofs feest schafft vreughd
 De Bruyd beneemt haer lief sijn pyn,
 En looft hem met geneugt
 Nu sy haer schoot
 Voor hem ontbloot
 Daer al sijn wensch nae hyght
 Nu hy uyt haer
 Als COREN-aer
 Veel wellusts vruchten kryght.

3.
 Nu sy aen CONES CONEN kleeft
 En schenckt hem bly gelach
 Waer door hy steeds in weelde leeft
 Tot dat een droeve dach,
 Of Antropos
 De koort maectt los
 Van t'vreugdich trouw verbond.
 Wiens felle macht
 Noyt schepsels kracht
 Ter werelt tegen stontt.

4.
 Speeljonckers schept nu nieuwe moet
 Om t'minnen aen te slaen
 Eer dat door d'ouderdom u bloet
 En krachten sijn vergaen

*Slaet veel u ooch
Op dit vertooch
Dat dees vereende doen
Die sijn gereet
Geen verder leet
Van t' minne vuer te voen.*

5.

*Speeljuffers volgt Elisabet
Die u hier baent het spoor
Waer door ghy recht u brand belet
Ey geeft myn raet gehoor
Schaft t'veynsen af
Weest nimmer straf
Als u een minnaer streelt
Want mins vermaeck
Is sulck een saeck
Die Juffers noyt verveelt.*

6.

*Nu Bruygom spoeyt u lome tret
En volgt u liefste nae
Die u verbeyd op 't bruylofs bet
Slaet al haer suchjes gae
Voldoet haer wil
Weest nimmer stil
Maer dooft het smoockend vuer
Toont nu u vlydt
Want dit's de tyt
Die u schenckt soet voor suer*

7.

*T'sae vrinden lustich allegaer
Grypt eens een glasiën aen
En maeckt het tot de grondt toe klaer;
Wenscht dat het wel mach gaen
Aen Man en Vrouw
Die door de trouw
Den hemel hier verbind,
Dat Dese twee
Bevryd van wee
Sien binnen t'jaer een kind.*

FINIS

Op den selfden Trant.

ICK verfoey die dorre gecken
 Die verachten t'recke-becken
 En de min doen buyten staen
 Mits haer krachten sijn vergaen
 'k Houw veel meer van beckje botten,
 En van duyfjes korre-kotten:
 'k Houw veel meer van een Ballet,
 Daermen mond aen mondjen set:
 'k Acht gansch geen verslete sinnen,
 Die so haest vergeten 't minnen:
 Maer die twintich jaren telt
 Is een kryghs-helt in het velt:
 Siet hoe blosen *Bruygoms* CONEN,
 Nu men gaet de CORNE, cronen:
 Ist niet of een hitte vlam
 Hem sijn vreugd en leven nam:
 Laet hy maer een *Koorntie* eeten
 Hy sal haest sijn pyn vergeten
 't Is een pleyster voor sijn wond,
 't *Koorntje* maeckt sijn hert gezond.
(Maer gans felten seyde jan splinter
Wanneer groenter in de winter
Eenich koren op het velt
Wat! ick stae hier gansch ver stelt
't Schynt de tyden die verwiss'len:
Hoortmen sprack laep niet wel riss'len
Door 't geboomt' een suyde wincht?
Is de son oock swinters blincht?
Kan die dan oock niet wel groeijen?
Warmte doet het kruyt wel bloeijen
En een slappe winter tyt
Door de kouw niet seer en byt.)
 Wel wat dunckt u van dit praetje
 Vrienden, 't is maer een salaetje
 Datmen voor de maeltyt eet

(Op myn Musa niet vergeet)
 CONE wil het *koren* wannen
 d'*Mancke Smid* en sal niet spannen
 Om u heen een ys're net
 Als hy had' om *Mars* geset
 Doen hy met Vrouw *Venus* doolde
 Dien hy lieflijck minne-soolde
 In de rustplaets van de *Goon*
 ELISABETH druckt vry u COON
 Aen de onbevleekte CONEN
 CONE wilt u COORN lonen
 't Is een suyvre *Coorn-aer*
 Wel geen kracht noch moeyte spaer
Saeyt vry Coorn maeyt vry aertjes
Saeyter een en maeyt by paertjes
Tot den acker vrucht'loos is
En ghy aerties hebt gewis.
 Sacht ick moet wat anders neuren
 Niemand most hier sitten treuren
 'k Moet de *Speelmeyts* mee aen boort,
Juffers weest doch niet gestoort,
 Dat geen Vryers u ontmoeten
 Noch met minnen u begroeten
 Misligh als de Somer-Son
 Steeckt sijn pruyck uyt *Thetys* bron
 Sullen u de *Conen* blosen
 Als de purpur-verwde Rosen
 Vroeg sijn uyt de knop geschort
 Sijn sy haestelijck weer verdort,
 Elckdie moet sijn tijt verwachten
 Sijn des Winters koude nachten,
 't Is maar voor een korte tijt
 Dan sijn wy de kouw weer quyt.
 Wel *Speel-jonckers* hoe dus treurigh
 Of sijt ghy hier al te keurigh
 Mach'er niet een kusjen af.
 Of sijt ghy van minnen laf?
 'k Vrees de *Juffers* sullen klagen

Wacht ghy tot dat sy u vragen,
So sijt ghy te ver verdoolt
Blyft haer Neusdoeck ongesoolt
Wel wat schande sal 't u strecken
Yder sal staech met u gecken.
Siet de CONE gaet u voor
Volgt hem spoedigh op het spoor
Holla pen te hooch gestreven
t'Schynt ghy wort oock wech gedreueu
Door de baren van de min
Door een tomelose sin:
Siet de *Bruygom* wil gaen ruymen
Dese sael, om nae de pluymen
Van het opgeschudde bedt
Met sijn lief ELISABETH
Sus, sus, sus, o jonge lieden
Wilt so door de sael niet vlieden
Of de CORN verschiet haer cleur
Blyft veel liever buyten deur;
Doch eer dat de *Bruyt* gaet rusten
Singt, (te weten) eerst met lusten.
(*Wel Josie bend ghy de weelde moe*)
En klopt dan vry de deure toe.

Stemme: *Lalander,*

Bruyd

I.

WAt hoor ick rasen?
Door het lodd're bosjen heen:
't Schijnt een koele wint komt blasen,
't Geen verquickt mijn teere leen
Waer blijft nu mijn weerdste pant
Die mijn bied sijn rechterhant:
Jonge telgen spert u open
Want Cupid' sijn booghje spant.

II.

O snode Diefje,
Ghy die my hebt so gewont:
Weest nu weder mijn geriefje,
En maeckt my mijn hert gesont.
Siet daer komt mijn trooster aen,
Rappe voeten blijft niet staen.
Maer onttoomt u trage aeren,
En wilt vluchtigh tot hem gaen.

III.

Komt lieve CONE
Opent vry u boesems slot
En wilt aen u Bruyt betonen
Wat dat is het minne lot
Lescht in my het Minne-vuur
Ruyt nu soeticheyte voor suur,
Laet het wachten nu doch enden,

Bruydeg.

Ja het wachten valt my duur.

Bruydegom

IV.

Komt dan mijn Bruydje,
Eenich middel van mijn pyn,
Gaen wy dan na Venus Schuytje
Liefde sal de voerman sijn.
Harte-knipje van mijn vreught

Bruyd

Eenigh voedsel van mijn jeugt.

Bruydeg.

Sa kom louter gaen wy henen,
Vrienden weest noch wat verheugt.

Bruyd

V.

Wel jonge Maeghden
Neemt een spiegel aen mijn doen
'k Heb'er een die my behaeghde

*Die sal ick met minne voen,
Laet oock noyt de vryers vlien
Als sy u haer liefd' aenbien,
Maer wilt u haer met weer min troosten
Toont niet dat u Hart is stien.*

FINIS.